

LO VENDRELLENCH

SEMANARI COMARCAL DEL BAIX PANADÉS

D' AVISOS Y NOTICIAS

Número corrent, 10 céntims.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

VENDRELL	1'50 pessetas trimestre.
FORA	1'75
EXTRANGER	2

PAGO ANTICIPAT

Número atrassat, 20 céntims

Redacció y Administració

Carrer del Teatre, núm. 18.

Anuncis, remittits y reclams, á preus convencionals.

No s'admeten inscrits sense firma.

NO 'S TORNAN LOS ORIGINALES

Comoditat

Timbres

per dar avis á menjadors, cuynas, dormitoris, etc.

Ressorts especials per ventallas de botiga

Ho instala á preus econòmichs, assegurant son perfecte funcionament lo cerraller d'aquesta vila

Pau Socias (a) TRAUS

Conveniencia

SAINETES

DE

Ramon Ramon y Vidales

A cal notari ó uns capítols matrimoniais desfets.

Ahont menos se pensa ..

En Pau de la Gralla ó la festa major de la vila.

Lluya de cacichs ó la elecció de regidors.

La nit dels Ignocents ó los municipals burlats.

La Agencia d'en Pep Currillo.

El carro del vi.

De venda en aquesta vila en la impremta de Ramon germans y nebó.

En Barcelona, llibrería de A. López, Rambla del Mitj, 20, y en las principales llibrerías.

Sellos de goma y metall

de la acreditada casa de Barcelona

FRANCISCO GARRIGA, Plaça del Teatro, núm. 1

Pera las demandas dirigirse al representant de dita casa en aquesta població

Joseph Ramon Blanch

qui facilitarà mostruari y preus en tota classe de material sellogràfic com son abecedaris, númeracions, fetxadors automàtichs, etc. etc.

Se admeten encàrrecs en la impremta de aquest periòdich.

VII Congrés Agrícola Catalá-Balear

Que ha de celebrarse en nostra vila los días 22 y 23 de Maig

QUESTIONARI

(Acabament.)

TEMA V.—La destilació de alcoholos en las relaciones ab la viticultura, y concurrencia que en los vins poden fer productes no procedents dels céps. Ponent: D. Manel Raventós y Domenech.

1.ª ¿Se creu convenient la llibertat absoluta de destilació?

2.ª ¿Pot la petita fàbrica d' esprit d' industria ser auxiliar de la recría de bestiar, y de la obtenció d' adops per la vinya y altres cultius com en Alemania?

3.ª ¿Se creu just un monopoli á favor de la destilació de vins?

4.ª ¿S'han de considerar los dits espirits de industria si's fan ab grans y fruits nacionals menos agricolats que'l vi?

5.ª ¿Convé á Catalunya l' alcohol barato?

6.ª ¿Pot tenir pervindre l'alcohol com a cognacs, licors, fabricació de barnisos, producció de calor, llum y forsa?

TEMA VI.—Medis de fomentar las surties dels productes de la terra. Ponent: D. Marian de Linares y Delhom.

1.ª ¿Se consuman en vostra mateixa comarca los productes que obteniu de las terras?

2.ª En cas afirmatiu, ¿vos donan bons resultats?

3.ª En cas negatiu, ¿ahont s'envian dits productes?

4.ª Influencia de las vías de comunicació.

¿Convenen las carreteras generals?

¿Convenen los camins vehinals?

¿Convenen los ferrocarrils secundaris?

5.ª ¿Vos dona bons resultats la exportació?

6.ª ¿Hi há medis de millorarla?

Quins son, esplicació y ventatjas dels mateixos.

TEMA VII.—Lo Garrofer: Son cultiu, producció y contrarietats del mateix. Ponent: D. Joan Vilà y Bassa.

1.ª Lo garrofer, té cultiu important en eixa localitat?

2.ª Varietats de garrofers que's coneixen, y, quals d' elles, van mellar en eix mateix país?

3.ª En lo conreu del garrofer se distingeix entre treballades ordinarias, ó de conservació, y extraordinarias ó de mellora?

4.ª Quinas se consideran ordinarias?

A. En quant á la terra:

Llauradas que s'hi sol donar y época de las ma-

teixas? Cavadas, quantas, y temps d'ellas? Se pot considerar d' entre las ordinarias, com adob ó abono, lo cubrir la terra ó fer cremadís?

B. En quant al arbre:

Es necessari podar los garrofers? En cas afirmatiu; ¿sovint ó de tart en tart? Classe de poda; forta ó lleugera, es á dir, d' aclarirlos molt ab algo de fusta, ó sols esclarirlos de ramatje y treurer los secalls? Es útil deixar creixer soquetas ó rebrots, ó bé s'han de tenir nets d'ells?

5.ª Treballs de producció ó de adop:

Ho son la remoció de terras, en si, fer rasas per enterrarri brossas, fems etc., etc.? Quins adops convenen més á dit arbre? Los fems y demés adops ja vegetals, ja químichs, com orgànichs, quina es la mellor manera y temps de proporcionarlos?

6.ª Plantació de garrofers: ¿Quina es més útil, la de soqueta-rebrot, la de soqueta de sembra transplantada, ó la directament de sembra en son siti?

7.ª Es més útil la forma de clot gran, de clotó ó petit clot, ó simplement d' enterrar las llevós segons sia la classe de plantació escullida y relació del terreno?

8.ª Per la sexualitat de la flor del garrofer, es útil hi baja en los garroferars brots dels anomenats masclles?

9.ª En quina proporció hi deuen ésser é influixen en ella la configuració del terreno?

10.ª Quin promedi de fruyt se pot assenyalar d' aytal arbre, y, donat ell, se podrían destinar á son cultiu, certas terras, avuy ocupadas per altres plantas de conreu general?

11.ª Enemichs del garrofer: ¿Quins son en los ordres zoològich, criptogamich y físich?

12.ª Los remeys?

13.ª Enemichs home?

NOS AB NOS

Del Vendrell á la platja de Sant Salvador hi ha una hora llarga, llarga y trista anant á peu, perque 'ls marges de tapassot á un no'l deixan.

Pels pobres sembla que vagi dictar l' Alghieri aquelles paraules que no vull posar perque, de tant sapigudas, fins las saben los que embrutau paper pels diaris. Allí se li devian acudir per fosa.. Allí, ó ensenblant indret d'Italia.

No n' hi ha d' esperança allí pel pobre. Tot té amo; però no en los patroclos notarials tantsols, sinó en forma que entrí pels ulls, que no s' oblidí mai més, baldament la vida se li allargui al pobre més que no s' allargá la de Matusalen.

Y, ben mirat, no ho es alló un insult á la pobreza. Es necessitat absoluta de desempellagar-

se d' una roca à mitg formar, que 's té de arrençar per forsa de sota la primera capa de terra porque 'ls ceps y las oliveras pugan pasturar bé per dessota.

S' ha de trencar aquella jassa de tapassot, y unas quantas pedras de cada cep fent aviat unas quantas centas carretadas que 'l pagés no sab ahont posar. Y com que li fan cosa per tot y 'l dret de propietat lo sent lo pagés d' aquí més que 'l de cap altra terra, aviat ho té decidit, determina ferne una paret seca, que ja poden los paletes anarne à fer de millors ab tot lo seu saber y tota la seva trassa. Anéusen cap à Tarragona, y dels Monjos en enllà, de dalt dels còrxes del carril la terra sembla igual que tripa grabada. No es ordinaria la comparació: ho podia semblar quan las tripes eran menjars de pobre; però ara que les serveixen en los millors restaurants, no hi pot tenir res que dir lo senyoriu. Per tot arreu s' aixecan parets desde l' Arbós à Sant Vicens. Lo que comeusa més enllà dels Monjos, agafa aviat tal rabiòr, que 's veuen més parets que oliveras. Y això que d' arbequinas n' hi han à desdir, tantas o més que à la part baixa del Urgell.

Jo hi anava à peu Camí de Mar, quan prop de Sant Salvador vaig veure un milj senyor que mirava ab mirada esbarriada. Li vaig da 'l crit, com es de ley, y al meu bon dia respondé com no hi respón la gent d' aquella terra. Deixemho corre, porque 'l bon dia 'l desitjo à tothom encara que no parlin com nosaltres. Lo que hi ha, es que jo voldria que 'l passessin ben bo, però ben lluny de Catalunya.

Y me'n vaig anar cap à mar, ahont hi tenia feyna. Y me'n vaig entrar a ca'l Calau, un pescador bo com tots los pescadors, casat ab una dona més bona que el pà y més neta que la netedat mateixa. Fa respecte entrar en aquella casa. Un té por de trepitjarla. El Calau era forà, à lleuar la sorra ab la seva barqueta per agafar tallarinis. Y la Maria 'ns va fer seure à la meva noya gran y à mi y 'ns comensà à explicar llàstimas. Las seves tristesses y 'l seu plor desesperat de quan los civils de cavall à mitja nit anaren agafar al seu marit, diuent, sense cap necessitat de dirlo, desde dalt de cavall y mentres s'estava vestint, que, sinó tenia diners desde l' Vendrell lo portarian à peu per la carretera; la pèrdua d'un ull de tantas y tantas setmanas de plorar al marit que tant estima; las anades y vingudas à Tarragona y à Barcelona; la pobresa que s'havia enseñorit d'aquella casa tant senyora per la netedat, l'amor y 'l bon ordre; la desesperació d'un nen que teneït afillat y que se l'estimava com no s'estima un fill. A mi 'm trencava 'l cor aquella bona dona y 'm sabia greu d'haver fet semblant troballa pel camí. Perque en un instant me vingué tot à la memòria: la carta al *Liberal*, la cridoria patriota, las agafades del Vendrell y de Sant Salvador, lo castell de Pilat de Tarragona, 'ls consells de guerra que 's posaren de moda així que 's firmà la pau ab los Estats Units.

Es clar, com que 'l patriotisme no 's podia desfogar ab en Maceo, 's desfogava contra en Serra, contra en Calau, contra un senyor que venia de Barcelona y contra dos fills seus que estiuhejavan à Sant Salvador. Lo patriotisme fa com las pilotes de goma: si se l'aixafa per un cantó 's reinfla per l' altre.

El Calau era alcalde, es à dir alcalde, res. Era l'ombra de la honradesa y del travall y de la bondat que queya sobre la sorra fina d'aquella platja. D'aquella platja que no ha vist mai un crini, ni altra arma que las dels carabiners. Per no saber de res, en Calau ni sab de lletra. Sab de pescar, sab de ser bon marit, sab estimar més que cap pare al nen que tenen afillat, sab de ser persona més que no'n son moltes que 's vantau de tenir fortuna ó bé carrera, sab

que 'l nostre pà de cada dia se 'l té de disputar ab los perills de la mar, y ab això'n tingüé prou per anar al Castell de Pilat en companyia d' altres quatre que lampoch han gastat may cap arma ni han fet may cap fellonia.

Què te de saber el Calau qué's Catalanisme? Tant debó que haguessim arribat fins aquí!

A la una va arribar, tragué de la barca un cove gran plé de tellarinis y de petxinas grossas. Y en nom del Angel, li vaig donar una petita alegria, que per ell sigüé bastant regular. Y 'ns pasejà mitja horeta per mar. Y 'l nen puja també à la barqueta. Y 'ls vaig observar à tots dos. Y 'ls vaig veure molt ditxosos, tan ditxosos com la Maria, que se 'ns mirava desde la sorra, no sé si à tots plegats, ó bé al nen sol, aquell nen grassó, rabassut, que no acaba may la gana, aquell nen que qui sab lo que fora sense l'amor de aquells bons pescadors. aquell nen moreno, rialler, aquell nen que no du un estrep à la roba, aquell nen que per venir ab no-saltres duya un mocadoret al coll, un mocadoret que la seva mare li arreglà avans de saltar la barca. Ella no ho veia que jo me la mirés. Ella no se n'adonà de que jo li llegia als ulls, quan feya 'l nus al mocador del *Pepitu*, que li diuhien los senyors, del Nen, que li dirán lo mariner y la seva dona fins quan li comensi à enfosquir lo llavi, y 'ls polsos y las galtas.

Y jo li hauria donat lo crit à n' aquell senyor foraster!

Y del *Liberal* encara no ha anat ningú à Sant Salvador ni al Vendrell à demanar perdó per haverse deixat portar per la patrioteria.

A la bona de Deu ó del diable als diaris s'hi deixan reliscar moltes coses que devegadas portau llarga cua: la ruina ó'l desonor d'una persona; la perduda de la salut d'una altre; la desolació de llars avans tranquilas; l'esbarriament de una família; tots los martiris que la maldat ó la flugeresa poden desencadenar.

Y 'ls governs, que als diaris los fan lleuar dret quan los hi convé, dels diaris se valen quan es hora de donar garrotada de cego.

De moral, de sentit comú, de delicadesa de sentiments, no n'examinan pas los directors de diari als que tener à las sevas mans la honra y 'l benestar dels altres. Una bona furà es lo millor periodista de tots; no 'l més instruït ni 'l de més delicadesa.

Si *El Liberal* hagués esqueixat la carta del senyor foraster, ni la muller del Calau tindria un ull perdut de set setmanas de plorar nit y dia, ni s'hauria tingut de fer la ridiclesa de deixar corre una causa comensada sense fonament.

Pero... què ho saben à la redacció de *El Liberal* que en aquella platja deserta al hivern hi hají un pescador arruinat y una pescadora borriana?

Què tenen de saber! Si ho sabessin, n'estich segur, los hi remordiria la conciencia y potser portarien à las seves víctimas algun consol.

JESÚS ALS PECADORS

Mirau mon Cor de pare amorsíssim
en creu morint d' espines coronat;
no n'hi claveu cap més al Cor dolcíssim
que tant vos ha estimat!

Sota ses ales cors de verge hi nian;
veniuhi à l'ombra, pecadors, veniu;
los serafins més rossos quan somían
somian ferhi niu

Llansau, llansau lo cálzer d'amargura,
que dolsa bresca angélica us portí;
si teniu set d'amor y d'hermosura,
veniu, l'aygua es assí.

Tinch per les verges palmes y corones,

pel jove somnis, música y amor,
glòria y recorts pels avis y matrones,
pels infantets dolsor.

Veniu, daré consolació à qui plora,
medecina suau al malaltís,
y al pit de tots abocaré abans d' hora
plahers del paradís.

Mes jay! vos enamoran les floretes
que en cálzer eumelat regalan fel,
y ningú assaboreix mes amoretes
més dòlces que la mel.

Té la nina aymadors, lo lliri abelles,
lo més petit verger son rossinyol,
y jo que lliris fiu florir y estrelles,
tinch de plorar tot sol!

Per més que 'ls brassos nit y dia aixample,
ningú jay de mí! ningú s'hi ve à llansar;
per tot se troba 'l colisseu poch ample,
y es jay! desert l'altar.

Amors del cel, veniu à fermhi festes,
que 'ls de la terra ja no son per mí!
¡Tant que l'estimo! sols me guarda arrestes
mon blat que ab sanch regui!

Aqueix amor del mon per qui'm deixareu
èvos amarà fins à la creu com jo?
èpel paradís obrirvos que tanca'reu,
preu mort y passió?

¿Qué us he fet ab mos osculs y abrassades?
¿en qué us he ofesos per deixarme així?
donáume altres assots, altres llansades,
més no fugiu de mi.

Jo só la via, veritat y vida,
só hermós de cara, humil y dols de cor,
de flors mon Jon suau, y enllegerida
ma càrrega d'amor.

A am, r y ser amat vingui à la terra,
fet anyell tendre per poder morí,
jo, Deu de les venjances y la guerra,
que trono eu Siuai.

Que baixó en carro flamejant de bromes,
tremola encara 'l firmament de por,
que 'l núvol só dels llamps, més jay! pels homes
só l'astre del amor.

Ja un roch no tinch hont reclinar la testa,
que tot vos ho doní sinó la creu;
mon cos per pa, per ví la sanch que'm resta;
¿qué darvos més?... prenèu.

Prenéu mon sér y tot, dolsa primicia
del esplet que à la Glòria us tinch guardat;
ègo tornaréu al Cor d'hont sou delicia,
fillets que m'ieu deixat?

Si no hi tornau ¿qué faré jo? us sabria,
bocins de més entranyas, avorir?
amarvos sempre, amarvos, si podia,
fins à torná à morir!

Jacinto Verdaguer.

Ajuntament

Sessió de primera convocatoria celebrada 'l dijous dia 24 del corrent mes, baix la presidència del senyor Alcalde D. Joseph Gay.

Fou aprovada l'acta de la anterior.

Se dona compte y l'Ajuntament queda enterat de varias disposicions contingudes en el Butlletí Oficial.

També queda enterat d'una comunicació del senyor President de la Federació Agrícola Catalana-Baleàr excitant al Ajuntament que obri una suscripció pera honrar la memòria de D. March Mir.

Fou llegida una comunicació del senyor Rector d'aquesta vila convidant al Ajuntament à las funcions religioses de Setmana Santa y al Combregar general.

A proposta de la Comissió de Foment s'acorda concedir un quart de ploma d'aigua à D. Jaume Iglesias, que la pendrà per aixeta de la canonada que passa per la carretera de Valls.

La mateixa Comissió doua compte d' haber fet gestions pera que desapareixi lo pou mort que hi ha al carrer de la Baixada.

La Presidència diu que ha rebut un projecte pera la conducció d'ayguas á Sant Salvador, ab los plans, memoria y presupost correspondents, fet per l' arquitecte D. Francisco Solà, qui cedeix dita obra al Ajuntament per si vol utilisarla. Enterada la Corporació per unanimitat acorda donar un expressiu vot de gracias al senyor Solà per sa ofrena, y que la Comisió de Foment s'encarregui d'estudiar los medis pera aprofiatarla.

Lo mateix Sr. President dona compte d'haverse reunit los Presidents de las societats y los lampistas d'aquesta vila pera estudiar las bases que han de servir pera la renovació de la contracta del alumbrat públich, havent quedat aprobadas. S'acorda que's posin en net y s'enviïn á la empresa senyalantli un plasso pera que contesti si está conforme ó indiqui los reparos que hi posi.

Y no haventhi més assumptos que tractar s'aixecá la sessió.

CRÓNICA

Lo mercat del diumenge passat, ab tot y que'l temps no'l va afavorir gaire, puig á mitj dematí comensa á ploure, se va veure bastant concorregut. Al mercat de bous magres pera engreixar s'hi contavan un centemar de caps, casi tot vadells, no arribant las vendes que's verificaren ni á la quarta part de las existencias, degut als preus caríssims á que's cotisa'l bestiar bovi pera engreixar, ajudat del preu á que's ven la palla, que avuy dia se merca-deixa á 3 pessetas lo quintá.

Per ara no's veu pas la possibilitat de que dit bestiar se colisi á preus més acomodcs pera 'ls que se dedican á la recria del mateix.

La popular festivitat de Sant Joseph se vegé favorecida per un temps magnífich y temperatura primaveral, celebrantla la iglesia d'une manera brillant ab ofici al matí y triduo al vespre, quinas funcions se vegeen favorecudas per nombrosa y lluïda concurrencia.

En lo si de la familia se celebra també, tan tradicional diada, ab l'alegría consegüent, puig raras son las que no comptan ab algún individuu que no porti'l nom del espós de María.

Celebrarém que'l consum de crema no hagi produxit indigestions.

Recomaném á nostres lectors l'article *Nos ab nos* que publiquém en altre lloc d'aquest número reproduintlo de *L'A Renaixensa*. Encara que no vagi firmat tothom en la vinerà qui es l'autor, puig sapigut es que 'ls xamiosos articles que portan aquell títol son deguts á la ploma de nostre apreciat amich en Pere Aldavert.

Creyém que serà llegit ab molt agrado y que fará pipellejar alguns ulls emocionant als lectors vendrellencs, que encara conseixyan ben fresca en sa memoria aquella barrabassada de la platja de Sant Salvador.

Dilluns passat comensa, oficialment, la Primavera. Per ara aquesta senyora la del ofici, acreditantlo la magnificència del temps d'aquests últims dies, que ha signat primaveral de nom y de fets esceptuant el dijous que va ploure á la vesprada.

Venréim si la senyora Primavera continuará es-sent bona minyona, ab ganas de fer bondat, ó ens resultarà una mossola esbojarrada y ab lo cap plé de paralets.

Avuy, á las deu del matí, tindrà lloc en lo saló de sessions de la Casa Capitular, una reunió de propietaris de terras de regadiu al objecte de transformar la Comunitat de regants en Sindicat legal. Aquesta reunió ha sigut convocada ja en el Bullelli Oficial de la província ab l'antelació que prevé la llei.

Fa cosa d'un mes que el periódich *Las Noticias*,

de Barcelona, publicava un telegrama de Madrid donant la notícia de que'l digie senyor Jutje d'instrucció d'aquest partit D. Joan Amat, havia sigut trasladat á no sabém á quin altre jutjat, y el dit periódich, en sa edició del dijous, inserta altre telegrama de la mateixa procedencia, y suposém que del mateix correspolson, donant si fa no fa, una notícia conseñalant á la de temps endarrera.

Es de suposar que aixís com la primera notícia resultà una falsa aixís mateix li resultarà la que estampá'l dijous l'aludit periódich, quin correspolson de Madrid no sembla sino que tinga empenyo en trasladar, vulgas no vulgas, al senyor Jutje de nostre partit... desde las columnas de *Las Noticias*, comprometent la serietat de la informació del aludit periódich.

Nombrosa y lluïda concurrencia assistí al concert que l'*«Orfeó Vendrellenc»* doná lo dia de la Anunciació en lo Centre Industrial. Totas las composicions executadas foren aplaudidíssimas, mereixent molts d'elles los honors de la repetició. La secció de senyoretas cantá per primera vegada *Lo somni de Gentil*, que fou executat ab multa afinació y bon gust, com aixís mateix *L'Emigrant*, que també per primera vegada cantava la secció d'homes, per lo que cal felicitar als mestres del Orfeó senyoreta Jovita Serra y Salvador Balcells pels notables y visibles avensos de la corporació que ab tant acert dirigeixen.

La senyoreta Serra demostrá ademés ésser una notable professora de piano en la rapsodia de Litz, que executá ab gran pulcritud y segura pulsació, que arrancá entusiastas aplaudiments.

En resum, una agradosa vetllada que deixá més que satisfets á tots quants assistiren la nit del divendres al Centre Industrial.

Per encàrrec del Ajuntament lo senyor Alcalde ha repartit la cantitat de 412'50 pessetas, que sigue recaudada per la cavalcada de beneficència del passat carnestoltes, en la forma següent:

Repàrtit en metàllich.	112'50 Ptas.
Entregat á la Junta del Hospital.	50 "
Import de 118 vales de pà.	133'20 "
Id. 24 comestibles.	16'50 "
Id. 23 gallina..	75 "
Id. 9 medecinas..	19'35 "
Id. 7 llet.	5'95 "

Ha mort á Més d'en Parés del terme de Santas Creus, D. Joseph Orpinell y Teixidó, pare de nostre amich y apreciat colaborador en Jaume Orpinell, á qui y á la demés familia, doném nostre més sentit pesam per tan sensible coin irreparable perduta.

Nostre particular amich D. Pere Inglada, que habitualment resideix á Madrid, ha traslladat son domicili al carrer de la Palma Alta, número 4, pis primer esquerra d'aquella població.

Després d'una tan llarga com penosa malaltia ha mort á Barcelona nostre benvolgut amich en Joseph Grau y Pellicer, gendre del conegut veterinari de la vella vila de Arbós senyor Gomá.

En Grau era gerent de la empresa que té á son càrrec lo Teatre Romea de Barcelona, y per son bell y bondados caracter era molt apreciat y benvolgut d'autors y actors, quina mort haurán sentit de debò.

Ens associém al dolor que en aquells moments aligeix á las apreciables familias Grau y Gomá.

La Junta Permanent de la «Unió Catalanista», en cumpliment del acord del Consell general de 11 d'Octubre del any passat, ha disposat la celebració de Assamblea general de Delegats, que tindrà lloc á Barcelona, en los dias 22 y 23 del vinent Maig en la que's discutirà'l tema «El Catalanisme y el Problema Social.»

Obehint á altas indicacions se suspén momentàniament la publicació del setmanari *El Neula*, de Barcelona.

Ha deixat de publicarse nostre apreciat company de Arenys de Mar, *La Rierada*.

Al despedirse de sos lectors diu que la suspensió

es temporal y que prompte tornará á apareixer. Celebrarém que aixís sia.

La redacció dal setmanari *El Neula*, de Barcelona, convoca un Concurs entre 'ls Mestres del Estat aymantis de nostra terra y sus glòries.

Se concedirá un premi de 500 pessetas al Mestre que Presenti un deixeble més ben allisonat d'Historia Cata ana. L'acte del exámen tindrà lloc per las vinentes festas de la Mercé, en dia y hora que's designaran oportunament.

Formaran lo Jurat distingits catalanistas, entre 'ls quins se comptarán en Francesch Carreras y Candi, en Foseph M. Roca y l'Ildofons Sunyol.

Lo Jurat tindrà la atribució de concedir més d'un premi, si ho creu de justicia.

Los cuaderns 130 y 131 del interessant *Diccionario Popular Encyclopédico de la Lengua Española*, que pem rebulson tan importants com tots los que 'ls han precedit fins avuy dia.

Se publica dita obra per cuaderns de 16 páginas á tres columnas al preu de 30 céntims cuadern.

Si algú de nostres lectors desitja coneixer tan útil publicació, pot dirigirse á D. Pere Garcia, Madera, 12, Madrid.

S'admeten suscripcions á la impremta d'aquest periódich.

Remitit

Senyor Director de Lo VENDRELLENCH.

Molt Senyor meu: estimaré tinga la bondat de inserir en lo periódich de la seva digna direcció lo següent remitit.

Havent tingut noticia de que'l Ajuntament d'aquesta vila suprimia las subvencions que de temps immemorial venia concedint per las profesions del Combrègar general als impeditis y la de Corpus, los Administradors de la Minerva interpretant los sentimens de la majoria de la població han determinat, asessorats de varias personas de representació de la mateixa, obrir una suscripció popular desde 20 céntims á una pesseta, perquè dits actes religiosos continúin celebrantse ab la solemnitat de sempre.

Els punts abont poden dirigirse per las suscripcions son en casa l'administrador Anton Borrell carrer Alt, casa Rectoral, Germans Carmelitas y Mares Escòlapias.

Vendrell 24 Mars de 1904.—Per los Administradors, Joseph Guitart, Pbre. Rector,

Secció Oficial

MERCAT PÚBLIC

Relació de lo recaudat en la passada setmana.

	Pesetas
20 Mars.	13'45
21 "	8'45
22 "	10'15
23 "	9'40
24 "	9'15
25 "	6'00
26 "	8'10
TOTAL.	64'70

Funcions religiosas

Avuy á dos quarts de deu benedicció de las palmas, professó y ofici solemne; á la tarde á las 3 ensenyansa de la doctrina cristiana y á las 4 després del Rosari se practicarán los exercicis del últim dia del Septenari y desguida sermó Cuaresmal.

Dijous Sant, á las 10 ofici solemne y Comunió general ab plàctica, colocantse tot seguit Nostre Senyor al Monument; á la tarde á las 4 se cantarán las Maitines, á las 6 la Hora Santa, ab intermedis de música sacra, luego sermó del Mandat, á las 9 surtirà la professó que seguirá lo curs de costüm.

Divendres Sant, á dos quarts de sis sermó de la Pasión, á las 10 se celebrarán ab tota solemnitat los divins oficis propis del dia; á dos quarts de sis sermó de Passió á las 10 se celebrarán ab tota solemnitat los divins oficis propis del dia, á dos quarts de 7 del vespre se celebrarà la funció de la Soletat de María ab sermó.

Dissapte Sant, á las 7 benedicció del foch nou, cirí Pascual, fons bautismals y ofici de Gloria.

Diumenge de Pascua á las 10 ofici solemne.

IMP. RAMON GERMAN. — VENDRELL.

ANUNCIS

POSTALS ILUSTRADAS ab vistes de VENDRELL

Colecció de 18 hermosas vistas
tretas dels punts més coneguts de nostra vila.

Preu de la colecció 150 Ptas. Postals solas á 10 céntims una

Gran assortit de Postals artísticas

Bromuros. Fototipias. Relleus
Vistas del extranger. Paisatges iluminats.
Cromos. Tornasolats. Alegorias.

Impremta Ramon Germans Teatro, 18. - VENDRELL

Galería fotográfica de Isidro Güixens Alta, 12.-VENDRELL

Retratos de tots tamanyos y preus. Especialitat en bromuros y postals.

AMPLIACIONES Y REPRODUCCIONES FINS A TAMANO NATURAL

OBERTA TOTS LOS DIAS DE 9 A 5

Disponible

Ramon Germans y Nebot
impressors

Travalls tipogràfics de totes classes
com son talonaris, facturas, timbrats,
memorandums, targeteria, etc. Especialitat en los artístichs á varis colors.

Carrer del Teatre número 18. — VENDRELL

Marca de la casa.

Fábrica de guanos y primeras materias per abonos

Guanos especiales per VINYAS y CEREALS

Anton Trillas
Carrer de Montserrat, Vendrell